

„Mit tegyünk? Ez az ember nagyon sok csodát tesz. Ha tovább tőrjük, mindnyájan hinni fognak benne, aztán jönnek a rómaiak, és elpusztítják szentélyünket is, népünket is.” (Jn 11,47-48)

A főpapok és a farizeusok nagyon félnek. Elsősorban a rómaiaktól féltik a maguk politikai hatalmát és a népük sorsát. Viszont a megszállók ellen nem tudnak tenni semmit, ezért a status quo fenntartásában érdekeltek: akkor legalább rosszabb ne legyen nekünk. Aki a nép körében tekintélyre tesz szert, népszerű, az a mi tekintélyünket, hatalmunkat csorbítja. Akkor pedig legjobb, ha eltesszük láb alól. Minél hamarabb, annál jobb. – Hogy oda kéne figyelni a tanítására? Ennek a törvényszegőnek?! A tanulatlan csőcseléket elkápráztathatja a szemfényvesztésével meg azzal, hogy alaptalan reményeket éleszt bennük, de nekünk erre nincs szükségünk! Nekünk nem mondhatja, hogy „bocsánatot nyernek bűneid”, mert NINCSENEK BŰNEINK, és nem vagyunk se bénák, se vakok!

Büntelennek tartjuk-e magunkat? A leghelyesebb eljárást követjük-e testi-lelki nyavalyáink leküzdése érdekében? Akarunk-e meggyógyulni és megtérni?

(Megállították-e a krisztusi tanok terjedését azzal, hogy Jézust keresztre feszítették?)

Fiers Márta (Budapest)